



Arrest

nr. 101 652 van 25 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X, op 7 december 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIENI, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Volgens de bestreden beslissing dienden verzoekers op 30 augustus 2012 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 30 oktober 2012 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding deze aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk. Op 12 november 2012 werd deze beslissing ter kennis gebracht.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(...) in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 — 4° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, kan er geen rekening worden gehouden met de aanvulling dd. 18.10.2012 (arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011).

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 12.10.2012 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Derhalve kan uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkenen te willen overhandigen. (...)”

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij heeft nagelaten het administratief dossier en een nota met opmerkingen te bezorgen aan de Raad, niettegenstaande zij op 18 december 2012 via een schrijven van de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in kennis werd gesteld van het verzoekschrift tot nietigverklaring en werd gewezen op de artikel 39/81, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat het volgende voorschrijft:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

2.2. Aangezien de verwerende partij binnen de daartoe door hogervermeld artikel voorgeschreven termijn geen administratief dossier heeft overgemaakt, dient zo nodig, wanneer een aangehaald feit relevant is in het kader van de betwisting, toepassing te worden gemaakt van artikel 39/59, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, dat luidt:

“Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuur, worden de door verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij de feiten kennelijk onjuist zijn.”

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift een enig middel aan *“ontnomen uit de schending van de motiveringsplicht voortvloeiend uit de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de schending van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens.”*

Verzoekers betogen als volgt:

“Aangezien de Wet betreffende de motivatie van de administratieve akten stelt dat:

“Art 2.

De administratieve akten van de administratieve overheid bedoeld door het artikel een moeten het voorwerp uitmaken van een formele motivatie

Art. 3.

De geëiste motivatie bestaat uit de aanduiding, in de akte, van de consideratie in rechten en feiten die ten gronde zijn van de beslissing.

Ze moet adequaat zijn”;

Dat krachtens deze schikkingen, een administratieve akte dus onwettelijk is indien hij niet formeel gemotiveerd is of indien hij geen ten gronde pertinente motieven inhoud, die vast staan en aanvaardbaar zijn;

Dat het, het geval is van de betwiste beslissing en dat wegens diverse punten;

Dat de motivatie van de ondernomen beslissing zich steunt op gegevens die niet volledig overeenstemmen en nagezien werden;

Aangezien dat de betwiste beslissing vaststelt dat uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat de aandoening van de kleine zoon, I.Z. een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit;

De motivatie van de betreden beslissing is vrij stereotiep;

Deze beslissing werd onvoldoende gemotiveerd;

Het artikel 9ter, §1, 1e lid van de Wet van 15 december 1980 schikt dat: “De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde

Op 12/07/2012 levert de verzoekende partij een standaard medisch getuigschrift die van de ziekte, de ernst van graad en de noodzakelijk geacht behandeling getuigen.

Dit document laat zonder twijfels toe vast te stellen dat de verzoekende partij lijdt aan ernstige vorm van Juveniele reumatoïde artritis met frequente opstoten (minimum 3 jaar) met aantasting van verschillende gewrichten, teken van pericarditis, hoge koorts, lymphadenopathieën waarvoor sedert 3 jaar systematische therapie.

Het is mogelijk uit het certificaat af te leiden dat de aandoening waaraan I.Z. lijdt, een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit aangezien dat op deze standaard medische getuigschrift er wordt ingeschreven wat de gevolgen en mogelijke complicatie betreft dat “1) Ontwikkeling van Amyloidose (...)

4) Invaliditeit’.

(Zie het medische getuigschrift van 12/07/2012).

I.Z. heeft nodig van een behandeling van een onbepaalde duur Voorzienne duur van de behandeling is afhankelijk van het ziektebeloop.

De medische toestand van mevrouw I.Z. is dramatisch bij terugkeer naar zijn land van herkomst omdat het zal er niet goed behandeld worden.

Het medisch certificaat was nauwkeurig genoeg om te beseffen dat de ziekte een zeer reëel risico voor het leven of fysieke integriteit van I.Z. inhoudt.

Het is dus verkeerd dat de tegenpartij het tegendeel beweert;

De aanvraag 9ter was daarenboven vergezeld van het type van medisch certificaat;

Dit medische certificaat voldoet aan het koninklijk besluit omdat de ziekte, de graad van ernst en de vereiste behandeling zijn vermeld;

Er is dus een klaarblijkelijke vergissing vanwege de tegenpartij die schijnbaar de documenten die haar onderworpen werden niet correct nagekeken werden;

De betwiste beslissing heeft zich niet getuigd over de medische elementen die haar ter appreciatie voorgelegd werden;

Ze houdt geen rekening met de bijzondere situatie van de verzoekende partij de welke aangepaste zorgen vereist;

Het certificaat voorgelegd door de verzoekende partij duidelijk aangeeft de pathologie waaraan de verzoekende partij lijdt, de graad van ernst alsook de nodige aangepaste behandeling;

Er is een overduidelijke schending van het artikel 3 E.V.R.M;

Daarvan uitgaande, de betwiste beslissing dient nietig verklaard te worden.”

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). In de bestreden beslissing wordt verwezen naar

artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet en wordt toegelicht dat door een arts-adviseur werd vastgesteld dat de ziekte die verzoekers hebben ingeroepen in hun in punt 1.1. bedoelde aanvraag kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van dezelfde wet, die aanleiding kan geven tot de toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk. Verzoekers kunnen derhalve niet gevolgd worden in hun standpunt dat een formele motivering zou ontbreken. Waar zij erop wijzen dat de motivering van de bestreden beslissing vrij stereotiep is, dient de Raad op te merken dat wanneer een beslissing mogelijks gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit loutere feit op zich alleen nog niet betekent dat deze beslissing niet naar behoren is gemotiveerd (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171; RvS, 27 juni 2007, nr. 172.821).

Verzoekers tonen met hun uiteenzetting geen schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

3.3. Voor het overige blijkt uit het betoog van verzoekers dat ze inhoudelijke kritiek hebben op de motivering van de bestreden beslissing. Het middel wordt dan voorts ook bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij het nemen van een beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

3.4. Uit verzoekers' betoog blijkt dat zij van oordeel zijn dat onvoldoende rekening gehouden werd met het door hen aangebracht medisch getuigschrift, doch door te herinneren aan het medisch getuigschrift dat zij neergelegd hebben m.b.t. de aandoening waaraan Z.I. lijdt, door erop te wijzen dat de graad van ernst van deze aandoening werd beschreven evenals de vereiste behandeling en door aan te geven dat zij niet akkoord gaan met de wijze waarop de arts-adviseur de medische situatie van Z.I., zoals deze blijkt uit een standaard medisch getuigschrift, apprecieerde, tonen ze geen schending aan van de materiële motiveringsplicht.

3.5. Het gegeven dat verzoekers een medisch getuigschrift aanbrachten dat aan bepaalde vormelijke vereisten voldoet kan op zich niet tot gevolg hebben dat verweerder verplicht is om op basis van dit getuigschrift een verblijfsmachtiging af te leveren of de ingediende verblijfsaanvraag minstens ontvankelijk dient te verklaren. Artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet laat namelijk toe een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren indien, zoals in voorliggende zaak, een arts-adviseur vaststelt dat de medische problematiek die werd aangevoerd kennelijk niet beantwoordt aan de definitie van ziekte zoals bepaald in artikel 9ter, § 1, eerste lid van dezelfde wet. Aangezien de aanvraag onontvankelijk verklaard werd, werden de medische elementen niet ten gronde onderzocht zoals bedoeld in artikel 9ter, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet. Verzoekers kunnen dan ook niet dienstig opwerpen "*De betwiste beslissing heeft zich niet getuigd over de medische elementen die haar ter appreciatie voorgelegd werden*".

3.6. Uit de bestreden beslissing en het medisch advies van de arts-adviseur waarnaar het verwijst, blijkt niet dat de aandoening waaraan Z.I. lijdt en die verzoekers beschrijven in hun verzoekschrift, op zich betwist wordt evenmin als het nauwkeurig karakter van het aangebrachte medisch getuigschrift. Wel wordt aangegeven dat de opgeworpen ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet. Verzoekers gaan niet akkoord met deze zienswijze van de arts-adviseur en betogen dat er wel degelijk een reëel risico voor het leven en de fysieke integriteit van Z.I. bestaat. Zij tonen met hun betoog evenwel niet aan dat de arts-adviseur op kennelijk onredelijke wijze tot zijn conclusie is gekomen dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat de ziekte van Z.I. niet weerhouden wordt als een ziekte zoals bedoeld in artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet houdt op zich ook niet in dat de verwerende partij "*de documenten die haar onderworpen werden niet correct nagekeken (heeft)*" of dat artikel 3 EVRM wordt geschonden.

3.7. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk). Verzoekers tonen dit met hun betoog niet aan. De bestreden beslissing betreft bovendien geen verwijderingsmaatregel. Artikel 3 EVRM is dus niet aan de orde (cf. RvS 5 oktober 2011, nr. 215.574).

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng april tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA